ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 50.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ***, *29-го Іюня.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK***, *29-go Czerwca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 23-го Іюня.

Высочайшими Грамотами, 16-го, 20-го и 21-го Апрѣля, и 1-го и 4-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Бѣлаго Орла, Генералъ-Адъютантъ, Генералъ-Лейтенантъ *Анрепъ*; Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго, Управляющій С. Петербургскимъ Главнымъ Архивомъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, Тайный Совѣтникъ *Лашкаревъ*; того же ордена и степени, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Его Величества Императора Бразильскаго при Высочайшемъ Дворѣ, Генералъ *Барбоза да-Сильва*; Св. Станислава 1-й степени, Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Членъ Комитета, учрежденнаго для разбора и призрѣнія нищихъ въ С. Петербургѣ, *Милорадовичъ*; Вице-Директоръ Департамента Сельскаго Хозяйства Министерства Государственныхъ Имуществъ, *Холодовскій*; Главный Докторъ С. Петербургскаго Воспитательнаго Дома, *Деппъ*, и Директоръ Канцеляріи Предсѣдателя Комитета Государственнаго Коннозаводства, *Калашниковъ*.

—

Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Правительствующему Сенату 30-го Мая, изображено:

„Начальнику Главнаго Штаба всѣхъ Резервныхъ и Запасныхъ Войскъ Гвардіи и Арміи, Генералъ-Лейтенанту *Гурко 1-му*, Всемилостивѣйше предоставляемъ, по Резервнымъ Дивизіямъ 1-го, 2-го, 3-го и 4-го Пѣхотныхъ Корпусовъ и Резервнымъ пѣшимъ баттареямъ 1-й, 2-й, 3-й и 4-й Артиллерійскихъ Дивизій, власть Командира Отдѣльнаго Корпуса, по мирному времени, какъ по военно-судной, такъ и по прочимъ частямъ.

„Генералу сему, въ отношеніи завѣдыванія прочими частями Резервныхъ и Запасныхъ Войскъ Гвардіи и Арміи, повелѣваемъ: примѣнять дѣйствія свои къ правиламъ, о должности Начальника Главнаго Штаба Арміи, подробно изложеннымъ во 2 отдѣленіи 1-й части II книги Свод. Военныхъ Постановленій.“

—

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 23-go Czerwca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 16-go, 20-go i 21-go Kwietnia, oraz 1-go i 4-go Maja, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Orła Białego, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik *Anrep*; — Św. Anny 1-éj klassy, z Koroną Cesarską, Zarządzający Główném Archiwum Petersburgskiém Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Radzca Tajny *Łaszkarew*; — tegoż Orderu i klassy bez Korony, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny N. Cesarza Brezylijskiego przy Najwyższym Dworze, Jenerał *Barbosa da Silva*; — Św. Stanisława 1-éj klassy, Rzeczywiści Radzcy Stanu: Członek Komitetu ustanowionego do klassyfikowania ubogich i opiekowania się niemi w St. Petersburgu, *Miloradowicz*; Wice-Dyrektor Departamentu Gospodarstwa Wiejskiego Ministerstwa Dóbr Państwa, *Chotodowski*; Dyrektor Główny St. Petersburgskiego Domu Wychowania *Döppe*, i Dyrektor Kancellaryi Prezesa Komitetu Stadnin Państwa *Kałaszników*.

—

W Najwyższym Ukazie, za własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi 30-go Maja, wyrażono:

„Naczelnikowi Głównego Sztabu wszystkich Odwodowych i Zapaśnych Wojsk Gwardyi i Armii, Jenerał-Porucznikowi *Gurko* 1-mu, Najłaskawiéj nadajemy, w Odwodowych Dywizyach 1-go, 2-go, 3-go i 4-go Pieszych Korpusów i Odwodowych pieszych batteryach 1-éj, 2 éj, 3-éj i 4-éj Artylleryjskich Dywizyj, władzę Dowódzcy Oddzielnego Korpusu, w czasie pokoju, tak w wydziale wojskowo sądowniczym, jako też i w innych gałęziach.

„Jenerałowi temu, co do zarządu innych części Odwodowych i Zapaśnych Wojsk Gwardyi i Armii, Rozkazujemy: stosować swoje czynności do prawideł o obowiązkach Naczelnika Głównego Sztabu Armii, szczegółowie wyłożonych w 2-m oddziale 1-éj części II xięgi Zbioru Ustaw Wojennych.“

—

Вильна.

22-го Іюня произведено было публичное испытаніе воспитанницъ въ здѣшнемъ Казенномъ Образцовомъ Пансіонѣ для Благородныхъ Дѣвицъ, къ совершенному удовольствію присутствовавшаго о при семъ Высшаго Училищнаго Начальства и многочисленныхъ зрителей, по окончаніи коего прочитанъ былъ Старшимъ Учителемъ Русскаго языка, Коллежскимъ Совѣтникомъ *Введенскимъ* слѣдующій краткій о состояніи сего заведенія отчетъ, съ изъясненіемъ цѣли учрежденія сего Пансіона и предположенія Училищнаго Начальства о будущемъ его устройствѣ.

,,Быстрое преуспѣяніе Казенныхъ учебныхъ заведеній Бѣлорусскаго Учебнаго Округа, въ которыхъ нынѣ свыше 12 тысячъ дѣтей мужеска пола получаютъ соотвѣтствующее будущему назначенію ихъ образованіе, давно уже указывало на необходимость доставить жителямъ этого края подобныя же средства и къ воспитанію дѣтей женскаго пола; но недостатокъ способовъ къ покрытію потребныхъ на то огромныхъ издержекъ, препятствовалъ доселѣ исполненію составленныхъ на сей конецъ предположеній. Не смотря однакожъ на то, благодѣтельное Правительство не переставало заботиться объ этомъ важномъ дѣлѣ и въ 1841 году положило ему начало учрежденіемъ Бѣлостокскаго Института благородныхъ дѣвицъ, который, первымъ выпускомъ воспитанницъ, оправдалъ уже на дѣлѣ высокую цѣль своего назначенія, и въ минувшемъ году, на блестящемъ балѣ, данномъ въ высокоторжественный день тезоименитства Государя Императора Главнымъ Начальникомъ здѣшняго края, среди многочисленнаго собранія дамъ, вышедшія изъ означеннаго Института дѣвицы обратили на себя особенное вниманіе и заслужили общую похвалу по превосходному своему образованію, благородству и непринужденности въ обращеніи. Но какъ Бѣлостокскій, такъ и открытый въ послѣдствіи въ Могилевѣ Институты, бывъ предназначены на 200 только воспитанницъ, доступны для немногихъ, и за тѣмъ, кромѣ значительнаго числа дѣвицъ, воспитывающихся дома подъ руководствомъ такъ называемыхъ Гувернантокъ, около 2,700 дѣвицъ обучаются теперь въ здѣшнихъ частныхъ Пансіонахъ, которые, по ограниченности средствъ, не въ состояніи удовлетворять всѣмъ условіямъ, какія требуются отъ воспитанія женскаго пола, и хотя нѣкоторымъ изъ оныхъ Пансіоновъ, подъ наименованіемъ образцовыхъ, назначено было отъ казны постоянное денежное пособіе, но и эта мѣра не принесла надлежащей пользы.

По сему Училищное Начальство признало нужнымъ приступить, по мѣрѣ возможности, къ учрежденію въ семъ краѣ казенныхъ женскихъ воспитательныхъ заведеній, дабы, съ отстраненіемъ всякаго частнаго интереса и съ нѣкоторымъ пожертвованіемъ со стороны казны, дать этимъ заведеніямъ болѣе прочное и соотвѣтствующее назначенію ихъ устройство. Съ этою цѣлію Пансіонъ сей, содержимый прежде Титулярнымъ Совѣтникомъ *Германомъ*, по Высочайшему повелѣнію, принятъ съ 1 Января сего года въ непосредственное завѣдываніе Училищнаго Начальства и причисленъ къ учебно воспитательнымъ заведеніямъ, содержимымъ отъ Правительства, подъ названіемъ Казеннаго Образцоваго Пансіона для благородныхъ дѣвицъ. съ назначеніемъ отъ казны на содержаніе онаго по 2,500 руб. сер. въ годъ.

Такъ какъ Пансіонъ этотъ поступилъ въ вѣдѣніе Училищнаго Начальства въ половинѣ учебнаго года и по сему надлежало оставить всѣхъ бывшихъ въ немъ до того воспитанницъ и приходящихъ ученицъ, согласно съ заключенными родителями ихъ съ прежнимъ содержателемъ Пансіона условіями, а вмѣстѣ съ тѣмъ сохранить до истеченія перваго курса и прежній по учебной части порядокъ, то сдѣланныя донынѣ распоряженія ограничивались только избраніемъ и опредѣленіемъ Начальницы Пансіона, замѣною нѣкоторыхъ изъ прежнихъ классныхъ дамъ другими, устройствомъ хозяйственной части Пансіона и усиленіемъ надзора за нравственнымъ образованіемъ воспитанницъ. Но съ будущаго курса, на основаніи утвержденнаго Г-нъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, 15 минувшаго Апрѣля для сего Пансіона положенія, въ оный будутъ принимаемы только полныя Пансіонерки, за годовую плату, безъ уроковъ музыки, по 120 руб. и полупансіонерки, кои будутъ получать въ заведеніи обѣденный столъ, за годовую плату по 70 руб. сер.; прихо-

Wilno.

Dnia 22 Czerwca odbyty został publiczny examen wychowanic w tutejszym Rządowym Wzorowym Pensyonie Szlachetnych Panien, z zupełném zadowoleniem obecnéj na nim Wyższéj Szkolnéj Zwierzchności i licznie zgromadzonych widzów, po ukończeniu którego, Starszy Nauczyciel Rossyjskiego języka, Radzca Kollegialny *Wiedeński*, odczytał następujące krótkie zdanie sprawy o stanie tegoż zakładu, z wymienieniem celu założenia jego, jako też o zamiarach Zwierzchności Szkolnéj względem przyszłego jego urządzenia.

,,Szybkie postępy Rządowych szkolnych zakładów Białorusskiego Naukowego Okręgu, w których obecnie przeszło 12 tysięcy dzieci płci męzkiéj pobiera odpowiednią przyszłemu swemu powołaniu naukę; oddawna już wskazywały niezbędną potrzebę podania mieszkańcom tutejszego kraju podobnychże środków wychowania dla dzieci płci żeńskiéj; atoli brak funduszów na pokrycie potrzebnych a wielkich wydatków, wstrzymywał dotąd wykonanie ułożonych w tym celu projektow. Mimo to jednak, Rząd dobroczynny nie przestawał zajmować się tym ważnym przedmiotem, i już w roku 1841 uczynił w téj mierze piérwszy krok, otwierając Białostocki Instytut dla Szlachetnich Panien, który pierwszém wypuszczeniem wychowanic usprawiedliwił już rzeczą samą cel swojego przeznaczenia. W roku minionym, na świetnym balu, danym w uroczysty dzień Imienin Jego Cesarskiej Mości przez Głównego Naczelnika tutejszego kraju, śród licznego zgromadzenia dam, panny, które wyszły z rzeczonego Instytutu, zwróciły na siebie szczególniejszą uwagę i zasłużyły na powszechną pochwałę przez swoje wzorowe ukształcenie i przez wdzięk i szlachetność w obejściu. Ale tak Białostocki, jako też później w Mohylewie otwarty Instytut; mieszczące z przeznaczenia swego 200 tylko wychowanic, dostępne były tylko dla niewielu. a przetoż, oprócz wielkiéj ilości panien, wychowujących się w domu pod przewodnictwem tak zwanych Guwernantek, około 2,700 panien uczy się teraz w tutejszych prywatnych pensyonach, które, dla małości funduszów, nie są w stanie zadość-uczynić wszystkim warunkom, jakich dobre wychowania płci żeńskiéj wymaga, i lubo niektórym z tych pensyonów, pod nazwą wzorowych, przeznaczony został ze skarbu stały pieniężny zasiłek, atoli i ten środek nie przyniósł pożądanéj korzyści.

Przetoż Zwierzchność Szkolna uznała za rzecz potrzebną zająć się, podług możności, utworzeniem w tym kraju Rządowych Żeńskich Zakładów wychowania, aby uchyliwszy wszelki prywatny interess, z niejaką nawet ofiarą ze strony skarbu, nadać takowym zakładom gruntowniejsze i odpowiedniejsze ich celowi urządzenie. W téj myśli, Pensyon ten, utrzymywany przedtém przez Radzcę Honorowego *Hermana*, za Najwyższym Rozkazem przeszedł od 1-go Stycznia roku teraźniejszego pod bezpośredni dozór Szkolnéj Zwierzchności, i został zaliczony do szkolnych zakładów wychowania, utrzymywanych kosztem Rządu, pod nazwą Rządowego Wzorowego Pensyonu Szlachetnych Panien, z przeznaczeniem ze skarbu na jego utrzymanie po 2,500 rub. sr. rocznie.

Że zaś Pensyon ten przeszedł pod zarząd Szkolnéj Zwierzchności dopiéro w połowie naukowego roku, i dla tego musiano zostawić wszystkie będące w nim do tego czasu wychowanice i przychodzące z miasta uczennice, stosownie do umowy przez uprzedniego Instytutora z ich rodzicami zawartéj, a obok tego zachować do końca piérwszego kursu dawniejszy co do wykładu nauk porządek — wykonane przeto dotąd rozporządzenia ograniczają się tylko wybraniem i mianowaniem Naczelniczki Pensyonu, zmianą niektórych z dawniejszych dam klassnych, urządzeniem części ekonomicznéj Pensyonu, jako też powiększeniem czujności dozoru nad moralném ukształceniem wychowanic. Ale od następującego roku szkolnego, na zasadzie utwierdzonéj przez P. Ministra Narodowego Oświecenia, 15-go Kwietnia, dla tego Pensyonu Ustawy, będą doń przyjmowane tylko pełne pensyonerki za roczną opłatą, bez lekcyi muzyki, po 120 rub. sr., oraz pół-pensyonerki, które mieć będą w zakładzie obiad za roczną opłatą po 70 r. sr.; przychodzące zaś uczennice nadal przyjmować się nie będą i sam Pensyon, tak co do wewnętrznego urządzenia, jako też co do

дящія же ученицы болѣе принимаемы не будутъ, и самый Пансіонъ какъ по внутреннему устройству, такъ и по курсу ученія преобразуется согласно съ означеннымъ положеніемъ.

Если такимъ образомъ въ теченіи первыхъ 6 мѣсяцевъ со времени поступленія сего Пансіона въ число казенныхъ заведеній, и не возможно еще было достигнуть какихъ либо особыхъ результатовъ, то не менѣе того неусыпныя попеченія и материнская заботливость Начальницы Пансіона Г-жи *Гловацкой*, при содѣйствіи усердныхъ ея помощницъ, принесли уже видимую пользу, которая служитъ ручательствомъ, что заведеніе это въ будущемъ оправдаетъ ожиданія Правительства и довѣріе родителей воспитанницъ. — Въ настоящее время въ Пансіонѣ семъ находится 29 полныхъ Пансіонерокъ и 78 приходящихъ ученицъ, кои съ дѣтскою любовію повинуются своимъ наставницамъ, привыкли къ стройному порядку и въ предметахъ ученія сдѣлали значительные успѣхи, какъ это подтверждается тѣмъ, что, по произведенному имъ строгому въ продолженіи четырехъ дней испытанію, Педагогическимъ Совѣтомъ преподавателей и наставницъ, слѣдующія воспитанницы и ученицы признаны достойными наградъ:

Книгами:

II класса: Меланія Фалевичъ.
Теонила Дунтенъ.
Амелія Гассенштейнъ.
III класса: Брониславa Шукшта.
Каролина Шевалье.
Маріанна Молоховецъ.

Похвальными листами:

I класса: Стефанія Будинская.
Станислава Жаковичъ.
Францискa Блавдзевичъ.
Сибилла Курнатовская.
Казиміра Ропацкая.
Екатерина Нарбутъ.
II класса: Гонората Витковская.
Анна Онести.
Станислава Слонская.
Екатерина Климовичъ.
Аделаида Михневичъ.
Ванда Мартенсъ.
Аделаида Рокицкая.
Амелія Витингъ.
Винцента Францкевичъ.
Паулина Якимовичъ.
III класса: Елена Фаскевичъ.
Евгенія Семашко.
Софія Василевская.
Наталія Кутневичъ.
Густава Тиціусъ.
Ѳекла Закржевская.
Анна Махцевичъ.
Елисавета Пукшта.
Іозефина Жолкевичъ.
Іозефина Томашевичъ.
Александра Чеховичъ.
IV класса: Рудольфа Чернявская.
Елисавета Табенская.
Антонина Жаковичъ.
Юлія Сипко.
Елена Томашевичъ.
Матильда Гиммельрейхъ.

Объявленіемъ публичной похвалы:

I класса: Марія Ходоровская.
II класса: Ѳекла Кржижановская.
Казиміра Биневичъ.
Іозефа Протасевичъ.
Марія Рокицкая.
Казиміра Сташевичъ.
III класса: Бронислава Юхневичъ.

Исправленіе опечатки: Въ прошедшемъ 49 N. Вѣстника произошла опечатка, въ статье о ходѣ почтъ въ Виленской Губерніи, на стр. 404, въ строкѣ 12 и 13 снизу внутреннихъ извѣстій, гдѣ слѣдуетъ: на строкѣ 12, вмѣсто: по полуночи, читать: по полудни, и на 13, вмѣсто: Въ Виленской, читать — Въ Вилейской.

---

kursu nauk, ulegnie przekształceniu podług rzeczonéj ustawy.

Jeśli zatém w ciągu piérwszego półrocza, od czasu przejścia tego Pensyonu w liczbę rządowych Szkolnych Zakładów, nie podobna jeszcze było osiągnąć jakiej-kolwiek szczególnych korzyści, tedy z drugiéj strony niezmordowane starania i macierzyńska troskliwość Naczelniczki Pensyonu, P. *Głowackiéj*, za współdziałaniem gorliwych jéj Pomocnic, przyniosły już widoczną korzyść, która służy za rękojmię, że Zakład ten na przyszłość odpowie w pełni oczekiwaniom Rządu i ufności rodziców wychowanic. W obecnym czasie znajduje się w tym Pensyonie 29 pełnych pensyonerek i 78 przychodzących uczennic, które z dziecinną miłością słuchając swoich Nauczycielek, przywykły do wzorowego porządku, i w przedmiotach naukowych okazały znaczne postępy jak o tém przekonywa odbyty przez Radę Pedagogiczną Nauczycieli i Nauczycielek, nader ścisły, przez cztéry dni trwający, examen, w skutek którego, następne wychowanice i przychodzące uczennice uznane zostały za godne otrzymania nagród:

W xiążkach:

Z II-éj klassy: Melania Falewiczówna.
Teonila Dunten.
Amelia Hassenstein.
Z III-éj klassy: Bronisława Szukszta.
Karolina Chevallier.
Maryanna Mołochowiec.

W listach pochwalnych:

Z I-éj klassy: Stefania Budzińska.
Stanisława Żakowiczówna.
Franciszka Bławdziewiczówna.
Sybilla Kurnatowska.
Kazimira Ropacka.
Katarzyna Narbuttówna.
Z II-éj klassy: Honorata Witkowska.
Anna Onesti.
Stanisława Słońska.
Katarzyna Klikowiczówna.
Adela Michniewiczówna.
Wanda Martens.
Adela Rokicka.
Amelia Witing.
Wincenta Frąckiewiczówna.
Paulina Jachimowiczówna.
Z III-éj klassy: Helena Faśkiewiczówna.
Eugenia Siemaszkówna.
Zofia Wasilewska.
Natalia Kutniewiczówna.
Gustawa Titius.
Tekla Zakrzewska.
Anna Machcewiczówna.
Elżbieta Pukszta.
Józefa Żółkiewiczówna.
Józefa Tomaszewiczówna.
Alexandra Czechowiczówna.
Z IV-éj klassy: Rudolfa Czerniawska.
Elżbieta Tabeńska.
Antonina Żakowiczówna.
Julia Sipkówna.
Helena Tomaszewiczówna.
Matylda Himmelreich.

W oświadczeniu publicznéj pochwały:

Z I-éj klassy: Marya Chodorowska.
Z II-éj klassy: Tekla Krzyżanowska.
Kazimira Biniewiczówna.
Józefa Protasewiczówna.
Marya Rokicka.
Kazimira Staszewiczówna.
Z III-éj klassy: Bronisława Juchniewiczówna.

Sprostowanie omyłki. W przeszłym 49 N. Kuryera, zaszła omyłka w druku, w artykule o biegu poczt w Gubernii Wileńskiéj, na str 204, w wierszu 13 z dołu krajowych wiadomości, gdzie zamiast w Wileńskim Kantorze, należy czytać: w Wilejskim Kantorze.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 23 Іюня.

Третьяго дня обнародовано королевское постановленіе, по силѣ коего никто изъ членовъ законодательнаго собранія не можетъ быть подвергаемъ отвѣтственности за мнѣнія, изложенныя на каѳедрѣ, а также не можетъ быть арестованъ и предаваемъ суду, безъ разрѣшенія собранія, исключая только случая, если бы задержанъ былъ во время совершенія преступленія или не позже 24-хъ часовъ послѣ онаго. Личный арестъ за долги, во все продолженіе засѣданія, также не можетъ быть налагаемъ на членовъ собранія.

— Уставная коммиссія опредѣлила вчера, большинствомъ 12 голосовъ противъ 10, чтобы особымъ постановленіемъ уничтожено было дворянство.

— Вчера здѣшніе католики праздновали день Тѣла Господня съ особенною торжественностію, въ чемъ участвовало также много депутатовъ, особенно высшихъ духовныхъ лицъ. Кельнскій архіепископъ совершилъ литургію. Церковъ была наполнена народомъ.

— Въ Ландсбергъ при Вартѣ и въ другія мѣста, состоящія по дорогѣ, ведущей изъ Берлина въ Познань, отправлены предписанія, чтобы тамъ имѣли тщательное наблюденіе за оружіемъ, расхищеннымъ въ здѣшнемъ арсеналѣ, которое могло бы быть туда перевезено.

26 Іюня.

Такъ какъ президентъ министровъ Кампгаузенъ, а р вно министры: графъ Шверинъ, фонъ Ауэрсвальдъ, Борнеманнъ, фонъ Шлейницъ и фонъ Патовъ подали въ отставку; то Король назначилъ 25 с. м. членами новаго кабинета Гг. Ауэрсвальда, предсѣдателемъ, а равно временно министромъ иностранныхъ дѣлъ; депутата и предсѣдателя національнаго собранія Мильде, министромъ торговли; депутата Родбертуса, министромъ духовныхъ дѣлъ и просвѣщенія; Меркера, юстиціи; депутата Гирке, земледѣлія, и Г. Кюльветтера, временно министромъ внутреннихъ дѣлъ. Прежніе министры: финансовъ Ганземаннъ и военный фонъ Шреккенштейнъ, вошли также въ составъ настоящаго кабинета.

Данцигъ, 17 Іюня.

Здѣсь получено вчера отъ военнаго министра предписаніе, чтобы здѣшняя крѣпость, какъ можно скорѣе, была укрѣплена.

— Въ слѣдствіе донесенія Датскаго посланника, лорды казначейства въ Англіи воспретили вывозъ такого оружія, о которомъ можно думать, что оно будетъ употреблено въ войнѣ противъ Даніи. Такъ какъ такого же воспрещенія на счетъ вывоза оружія въ Данію донынѣ непослѣдовало, то естественно слѣдуетъ заключить, что Англія рѣшительно не расположена къ Германіи. Шагъ отъ этой мѣры къ объявленію войны уже незначителенъ, и это можетъ наступить, если война съ Даніею будетъ продолжаема, что также неизбѣжно.

Австрія.

Вѣна, 22 Іюня.

Императорская прокламація, сообщающая, что не эрцгерцогъ Францъ-Карлъ, но эрцгерцогъ Іоаннъ пріѣдетъ въ Вѣну въ качествѣ императорскаго намѣстника, произвела здѣсь общую радость.

— Вчера произошло здѣсь столкновеніе между національною гвардіею и рабочими, которое однако скоро было остановлено.

— Графъ Менсдорфъ прибылъ сюда обратно изъ Праги, а князь Виндишгрецъ снова принялъ тамъ команду.

Прага, 20 Іюня.

Княгиня Виндишгрецъ убита механикомъ Муръ. Сынъ князя получилъ двѣ раны въ Каролиніи (университетскомъ зданіи), куда отправленъ былъ своимъ родителемъ, въ качествѣ парламентера. Онъ, кажется, уже померъ. Фельдмаршалъ-лейтенантъ Кекъ застрѣленъ женщиною. Подполковникъ пѣхотнаго Гогенеггскаго полка, его адъютантъ и около двадцати другихъ офицеровъ также убиты. Уронъ, понесенный гражданами, донынѣ неизвѣстенъ, такъ какъ убитые и раненные были тотчасъ убираемы. Отъ бомбардированія города съ горы Лаврентія, болѣе всего пострадали: Клементинумъ, монастырь крестоносцевъ, мѣльницы и нѣсколько башенъ. Графъ Деймъ, графъ

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 23 czerwca.

W dniu onegdajszym ogłoszono postanowienie Królewskie, mocą którego żaden członek Zgromadzenia prawodawczego nie może być pociągany do odpowiedzialności za zdanie, z mównicy wyrzeczone, oraz nie może być więziony i ścigany sądownie, bez poprzedniego dozwolenia Zgromadzenia, wyjąwszy w razie, gdyby na gorącym wypadku natychmiast, lub w przeciągu 24 godzin ujęty został. Uwięzienie Reprezentanta za długi, również przez cały ciąg posiedzeń Izby wzbronione zostało.

— Komissya ustawowa uchwaliła wczoraj 12 głosami przeciw 10, aby przez oddzielne postanowienie szlachectwo było zniesione.

— Wczoraj Katolicy tutejsi obchodzili uroczystość Bożego Ciała ze szczególną świetnością. Wielu Deputowanych miało w niéj udział; mianowicie wyżsi duchowni. Arcy-Biskup Koloński celebrował summę. Kościół był przepełniony.

— Do Landsberga nad Wartą i do innych miejsc leżących przy drodze, prowadzącéj z Berlina do Poznania, posłano rozkazy, aby baczne dawano oko na broń, która z tutejszego arsenału została zabraną i tam przeprowadzonąby być mogła.

Dnia 26 czerwca.

Ponieważ Prezes Ministrów, Camphausen, oraz Ministrowie: Hr. Schwerin, von Auerswald, Bornemann, von Schleinitz, i von Patow, podali się do dymissyi, przeto J. K. Mość, w dniu 25-m b. m., mianował nowy gabinet, złożony z PP. von Auerswald, jako Prezesa Ministrów, oraz tymczasowo Ministra spraw zagranicznych; deputowanego i Prezesa Zgromadzenia Narodowego, P. Milde, jako Ministra handlu; deputowanego Rodbertus, spraw duchownych i wychowania; P. Maerker, sprawiedliwości; deputowanego Gierke, rolnictwa, i P. Kühlwetter, któremu powierzono tymczasowo ministerstwo spraw wewnętrznych. Minister skarbu Hansemann i Minister wojny von Schreckenstein, zatrzymali swe wydziały.

Gdańsk, 17 czerwca.

Otrzymano tu wczoraj od Ministra wojny rozkaz, aby jak najśpieszniéj postawić tutejszą twierdzę na stopie wojennéj.

— W skutek doniesienia Posła Duńskiego, Lordowie urzędu skarbowego w Anglii zakazali wywozu broni, o któréj przypuścić można, że będzie mogła być użytą w wojnie przeciw Danii. Ponieważ zaś podobnyż zakaz wywozu broni do Danii nie został wydany, naturalnie więc nie znaczy to nic innego, jak oświadczenie się widoczne Anglii przeciw Niemcom. Krok od tego środka do jawnego wypowiedzenia wojny już bardzo mały, a i to może nastąpić, jeżeli wojna przeciw Danii będzie przez Niemcy daléj prowadzoną, co także jest rzeczą nieodzowną.

Austrya.

Wiedeń, 22 czerwca.

Proklamacya Cesarska donosząca, że nie Arcy-Xiążę Franciszek Karol, ale Arcy-Xiążę Jan przybędzie do Wiednia jako Namiestnik Cesarski, sprawiła tu powszechną radość.

— Wczoraj zaszło tu było nowe starcie się pomiędzy gwardyą narod. a robotnikami, ale wnet przytłumione zostało.

— Hr. Mensdorf wrócił tu z Pragi, a Xiążę Windischgrätz objął tam na nowo dowództwo.

Praga, 20 czerwca.

Xiężna Windischgratz zastrzeloną została przez technika Muhr. Syn Xięcia otrzymał dwa strzały w Carolinum (gmachu uniwersyteckim), dokąd przez ojca swego wysłany był jako Parlamentarz. Podobno już umarł. Feldmarszałek-Porucznik Kock zastrzelony został przez kobietę. Podpółkownik z półku piechoty Hogenegga, jego Adjutant i kilkunastu innych officerów poległo. Strata, jaką ponieśli cywilni, nie da się obliczyć, gdyż polegli i ranni byli natychmiast przez nich zabierani. Przez bombardowanie miasta z góry Wawrzyńca, najwięcéj ucierpiały: Clementinum, klasztor Krzyżaków, młyny i kilka wież. Hrabia Deym, Hr. Bouquoi, Baron Villani ujęci zostali d. 19 czer., wraz z wielką liczbą członków gwardyi narod.

Букуа и баронъ Виллани были захвачены, 19 Іюня, вмѣстѣ съ значительнымъ числомъ членовъ національной гвардіи. Изъ найденныхъ бумагъ видно, что давно уже приготовленный мятежъ долженъ былъ вспыхнуть 15 числа с. м. Въ провинціяхъ спокойствіе непрекращается. Всѣмъ богемскимъ старостамъ предписали, чтобы они, при появленіи новыхъ смятеній, объявляли военный законъ.

— Въ здѣшнихъ газетахъ исправляютъ извѣстіе, сообщенное вѣнскими газетами, что не графъ Левъ Тунъ, начальникъ здѣшняго края, но графъ Францъ Тунъ отправился чрезъ Тешенъ въ Дрезденъ.

(*См. N. 49 Вилен. Вѣстн.*).

Инспрукъ, 15 *Іюня*.

Сюда безпрестанно прибываютъ депутаціи изъ отдаленнѣйшихъ странъ Имперіи; третьяго дня прибыла новая депутація Кроатовъ, Сербовъ и отъ Военной границы; вчера прибылъ также епископъ изъ Аграма и патріархъ изъ Карловицъ, а для князя Милоша нанята квартира.

— Весь дипломатическій корпусъ, по приглашенію министра внутреннихъ дѣлъ, барона Вессенберга, выѣхавшаго уже въ Вѣну, имѣетъ возвратиться въ эту же столицу къ 20 числу. Папскіе делегаты, пріѣхавшіе въ Инсбрукъ для исходатайствованія мира, отправляются то же въ Вѣну.

— Кроатскій Банъ, Іеллашичъ, а также кроатская и сербская депутаціи были уже на аудіенціи у Императора и эрцгерцоговъ, но только въ качествѣ частныхъ лицъ, и въ присуствіи венгерскаго министра внутреннихъ дѣлъ, князя Эстергази. Императоръ неодобрилъ поведенія Бана и движенія Кроатовъ, и отправилъ перваго къ генералу Грабовскому, который уже давно посланъ для изслѣдованія дѣла, въ качествѣ коммиссара. Іеллашичъ имѣлъ также разговоръ съ княземъ Эстергази, въ слѣдствіе чего избранъ былъ посредникомъ между венгерскимъ министерствомъ и Кроатами, обѣими сторонами, эрцгерцогъ Іоаннъ. Поэтому можно ожидать скораго улаженія сего дѣла миролюбивымъ образомъ.

— Кроатская депутація рѣшительно объявила себя противъ всякаго участія въ богемскихъ смятеніяхъ въ Прагѣ.

20 *Іюня*.

Вчера вечеромъ, эрцгерцогъ Іоаннъ отправился въ Вѣну, для исполненія обязанностей Императора. Прощаясь съ членами конгресса, эрцгерцогъ между прочимъ сказалъ, что онъ ѣдетъ неохотно, по повелѣнію Монарха, и съ опасеніемъ о будущемъ; но чтобы ни случилось, хотя бы никогда уже не довелось ему быть въ Тиролѣ, онъ сдѣлалъ распоряженіе, чтобы тѣло его покоилось здѣсь. Притомъ сынъ его, гр. Меранъ поселится въ этомъ краѣ и посвятитъ себя на пользу его.

Венгрія. *Пестъ*, 18 *Іюня*.

Домъ Инвалидовъ былъ и вчера зрѣлищемъ безпокойнаго движенія. Волонтеры подвижной національной гвардіи требовали, чтобы оружіе, отнятое у мятежныхъ ротъ полка Чеккопіери, не было отправляемо за ними въ Коморну, но употреблено для вооруженія ихъ самихъ. Однако спокойствіе вскорѣ было востановлено.

— Мы узнали изъ достовѣрнаго источника, что прибывшій сюда за нѣсколько часовъ, изъ Инсбрука, нашъ президентъ министровъ, графъ Бастіани, привезъ отъ Императора весьма благопріятныя извѣстія, и что Императоръ постановилъ со всѣмъ своимъ семействомъ ввѣрить себя преданнымъ Германцамъ и Венгерцамъ, и тѣснымъ соединеніемъ этихъ двухъ племенъ, образовать сильную преграду противъ бушующихъ волнъ междоусобной войны.

Тріэстъ, 19 *Іюня*.

Со дня объявленія блокады здѣшняго порта, непріятельскій флотъ то стоитъ на якорѣ, то крейсируетъ противъ Пирано. Число всѣхъ кораблей, по удаленіи пяти большихъ пароходовъ и двухъ фрегатовъ неаполитанскихъ, состоящее только изъ однихъ сардинскихъ и венеціанскихъ судовъ, слѣдующее: 3 фрегата, 3 корветта, 4 брига, 1 шонеръ и 3 парохода. Австрійскій флотъ, находящійся въ здѣшней гавани, состоитъ изъ 4 пароходовъ, 3 фрегатовъ и 17 малыхъ судовъ.

Ze znalezionych papierów okazuje się, że oddawna przygotowane powstanie wybuchnąć miało dopiéro d. 15 b. m. Na prowincyi spokojnie. Wszyscy Starostowie czescy otrzymali polecenie, aby za wybuchnięciem nowych rozruchów, ogłaszali prawo wojenne.

— Gazety tutejsze prostują wiadomość, udzieloną przez Gazety Wiedeńskie, że nie Hr. Leon Thun, naczelnik tutejszego Rządu, ale Hr. Franciszek Thun, udał się ztąd przez Cieszyn do Drezna. (*Ob. N.* 49 *Kur. Wileń.*)

Insprук, 15 *czerwca*.

Deputacye z najodleglejszych krajów Monarchii przybywają tu ciągle; i tak onegdaj przybyła nowa deputacya Kroatów, Serbów i z Pogranicza wojskowego; wczoraj przybył także Biskup z Agram i Patryarcha z Karłowic, a dla Xięcia Miłosza zamówiono mieszkanie.

— Całe Ciało Dyplomatyczne, na zaproszenie Ministra spraw zagr., Barona Wessenberg, który już wyjechał do Wiednia, ma powrócić do tejże stolicy na d. 20. Delegaci Papiezcy, którzy przybyli do Inspruku w celu wyjednania pokoju, udają się także do Wiednia.

— Ban Kroacyi, Jellachich, jako też Deputowani Kroaccy i Serbscy, mieli już posłuchanie u Cesarza i Arcy-Xiążąt, ale tylko jako osoby prywatne, i to w obecności Węgierskiego Ministra spraw zagranicznych, Xięcia Esterhaz. Cesarz naganił postępowanie Banusa i poruszenia Kroatów, i odesłał piérwszego do Jenerała Hrabowskiego, który już dawno jako Kommissarz do wyprowadzenia śledztwa wysłany został. Jellachich miał także rozmowę z Xięciem Esterhazym, skutkiem któréj, na pośrednika pomiędzy ministerstwem Węgierskiem a Kroatami, wezwany został przez obie strony Arcy Xiąże Jan. Słusznie zatém spodziewać się można zgodnego załatwienia téj sprawy.

— Deputacya Kroacka oświadczyła się stanowczo przeciw wszelkiemu udziałowi w rozruchach Czeskich w Pradze.

Dnia 20 *czerwca*.

Wczoraj wieczorem, Arcy-Xiążę Jan odjechał do Wiednia, w celu zastąpienia Cesarza. Arcy-Xiążę, żegnając członków kongressu, powiedział między innemi, że niechętnie, lecz posłuszny rozkazom Cesarza, odjeżdża z obawą przyszłości. Lecz cokolwiekbądź nastąpi, choćby nigdy nie miał oglądać Tyrolu, przedsięwziął wszelkie środki, aby jego zwłoki tu spoczywały. Syn jego, Hr. Meran, równie jak on kochający Tyrol, osiedli się w tym kraju i dlań wszystkie swe siły poświęci.

Węgry. *Pest*, 18 *czerwca*.

Onegdaj także pałac Inwalidów był widownią niespokojnego poruszenia. Ochotnicy ruchoméj gwardyi narodowéj żądali, aby broń, którą odebrano buntowniczym kompaniom połku „Ceccopieri", nie była za niemi do Komorna wysłaną, ale do uzbrojenia ich samych użytą. Wkrótce jednakże spokojność została przywróconą.

— Z dobrego dowiadujemy się źródła, że przybyły tu przed kilku godzinami z Inspruku nasz Prezes Ministrów, Hr. Bathyany, przywiózł od Cesarza bardzo pocieszające wiadomości, i że Cesarz postanowił z całą swoją familią oddać się w ręce wiernych Niemców i Węgrów, i przez ścisłe połączenie tych dwóch szczepów, postawić silną zaporę przeciw burzącym się falom Sławiańskiéj wojny domowéj.

Tryest, 19 *czerwca*.

Od chwili ogłoszenia blokady, flota nieprzyjacielska już to stoi na kotwicach, już krąży na wysokości wód Pirano. Liczba składających ją okrętów zmniejszyła się znacznie, przez odwołanie 5 wielkich okrętów parowych i dwóch fregat Neapolitańskich; zatém obecnie składa się tylko z okrętów Sardyńskich i Weneckich, to jest: z 3 fregat, 3 korwet, 4 brygów, 1-go szonera i 3 parostatków mniejszych. Flota Austryacka stojąca w naszym porcie składa się z 4 parostatków, 3 fregat i 17 mniejszych statków.

Франція.

Парижъ, 22 *Іюня.*

Министръ внутреннихъ дѣлъ представилъ третьяго дня національному собранію два проекта постановленій; о преобразованіи 300 баталіоновъ (300,000 чел.) подвижной народной гвардіи, и объ увеличеніи парижской гвардіи отъ 14,000 до 20,000 чел.; причемъ потребовалъ на содержаніе 26 ти баталіоновъ подвижной гвардіи 9,600,000 фр.; засимъ весь расходъ на содержаніе этой гвардіи, въ теченіе девяти мѣсяцовъ нынѣшняго года, будетъ составлять 11,175,503 фр.

— Вчера предпринято было исчисленіе рабочихъ во всемъ Парижѣ. Они для сей цѣли должны были находиться на своихъ квартирахъ; но многихъ изъ нихъ вовсе не нашли по домамъ, въ которыхъ, по ихъ показанію, они будто бы проживали; даже ихъ не знали тамъ. Сегодня, по предписанію исполнительной власти, долженъ начаться по національнымъ мастерскимъ наборъ волонтеровъ въ подвижную гвардію. Власть обнародовала, что для общаго блага національныя мастерскія должны быть закрыты, и что наборъ этотъ составляетъ только первый шагъ къ разрѣшенію сего важнаго вопроса.

— На сегодняшнемъ засѣданіи національнаго собранія, адмиралъ Кази извѣстилъ, что сегодня-утромъ получилъ онъ съ Антильскихъ островов депеши, въ коихъ сообщаютъ, что на Мартиникѣ и Гваделупѣ возмутились Негры, что хозяева плантацій вынуждены были спасаться бѣгствомъ, и что наконецъ губернаторъ долженъ былъ объявить свободу на этихъ двухъ островахъ. Между жестокостями, совершенными Неграми, называютъ намѣренное сожженіе дома въ Сенъ-Пьеррѣ, въ который бѣжало для спасенія 37 чел., большею частію женщинъ и дѣтей, которыя всѣ погибли въ пламени.

— Венеціанскій посланникъ, прибывшій на сихъ дняхъ въ Парижъ, былъ нѣсколько разъ на аудіенціи въ исполнительной коммиссіи. Цѣль его посольства состоитъ въ томъ чтобы склонить Францію, подать, помощь союзной съ нею Венеціи, къ возстановленію въ оной прежней республиканской системы правленія.

— Сардинскій посланникъ, отъ имени дипломатическаго корпуса, обратился въ исполнительную коммиссію съ вопросомъ о причинѣ, по коей 300,000 національной гвардіи приводятся въ подвижные батаіоны, но получилъ въ отвѣтъ, что это дѣлается для предосторожности. Посланники тотчасъ донесли о томъ своимъ правительствамъ.

— Въ альпійской арміи состоитъ 50,000 чел.; но она въ теченіе одной недѣли можетъ быть удвоена.

— Изъ Тулона отправлены два корабля въ подкрѣпленіе флота на Средиземномъ морѣ, находящагося теперь въ Неаполѣ.

— Бонапартисты еще продолжаютъ возмущать. Третьяго дня они собрались предъ ратушею и дѣлали различныя насилія противъ республиканцевъ, пока войска ихъ не разогнали. Вчера произвели они новыя смятенія.

— Луи-Бланъ былъ сегодня снова допрашиваемъ по дѣлу о происшествіяхъ 15 Мая.

— На вчерашнемъ смотру республиканской гвардіи Г. Араго отозвался къ симъ воинамъ, что вполнѣ на нихъ полагается. Въ этой гвардіи, считаютъ 2,000 человѣкъ.

— Вчера былъ поединокъ Наполеона Бертрана, сына генерала съ г-мъ Гудшо, (сыномъ), капитаномъ національной гвардіи, по поводу оскорбительныхъ выраженій сего послѣдняго на сбетъ Луи Бонапарте. Капитанъ раненъ въ плечо саблею.

22 *Іюня.*

Исполнительная коммисcія, по настоянію національнаго собранія, положила наконецъ приступить къ закрытію народныхъ мастерскихъ. Изъ произведенной по домамъ переписи, оказалось, что въ Парижѣ находится 12,000 рабочихъ, прибывшихъ изъ провинцій и остающихся безъ всякаго занятія. Этихъ рабочихъ хотѣли выслать, между тѣмъ товарищи увѣрили ихъ, что если они возвратятся на родину, то подвергнутся тѣлесному наказанію, почему обратились они въ исполнительную коммиссію съ просьбою, объ оказаніи имъ покровительства и доставленіи работы. Г. Мара принялъ присланныхъ ими депутатовъ, но увидѣвъ на челѣ ихъ рабочаго, отличавшагося во время

Francya.

Paryż, 22 *czerwca.*

Minister spraw wewnętrznych złożył onegdaj Zgromadzeniu Narodowemu dwa projekta do prawa o mobilizowaniu 300 batalionów (300,000 ludzi) gwardyi narodowéj, i o pomnożeniu ruchoméj gwardyi Paryzkiéj z 14,000 do 20,000; żądał oraz na koszta 26 batalionów ruchoméj gwardyi narodowéj 9,600,000 fr.; cały zaś wydatek na tę broń, w ciągu 9 miesięcy bieżącego roku, wynosić będzie 11,175,503 fr.

— Wczoraj przedsięwzięto obliczenie robotników w całym Paryżu. Mieli oni w tym celu znajdować się w swych mieszkaniach; ale wielu ich nie znaleziono wcale w domach, w których według ich zeznań mieszkać mieli, a nawet ich tam nie znano. Dziś z rozkazu Władzy Wykonawczéj mają się rozpocząć w warsztatach narodowych werbunki. Władza ogłosiła, że w interessie wszystkich, rozwiązanie warsztatów narodowych jest koniecznem, i że werbunek do wojska jest tylko piérwszym krokiem do rozwiązania téj ważnéj kwestyi.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Admirał Casy zawiadomił, że dziś rano otrzymał z Antyllów depesze, które donoszą o krwawém powstaniu niewolników na Martynice i Gwadelupie; że właściciele plantacyi ratować się musieli ucieczką, i że nakoniec Gubernator musiał ogłosić wolność na tych dwóch wyspach. Pomiędzy wielu okrucieństwy, popełnionemi przez Czarnych, wymieniają umyślne spalenie domu w St. Pierre, do którego schroniło się było 37 osób, po większéj części kobiet i dzieci, które wszystkie zginęły w płomieniach.

— Poseł Wenecki, przybyły niedawno do Paryża, miał kilkakrotne posłuchanie u Kommissyi Wykonawczéj. Celem tego poselstwa jest nakłonienie Francyi do udzielenia Wenecyi, oddawna z nią sprzymierzonéj, pomocy, dla przywrócenia i utrzymania republikańskiego systematu rządu.

— Poseł Sardyński, w imieniu Ciała Dyplomatycznego, zapytał Kommissyą Wykonawczą o powód mobilizowania 300,000 gwardyi narodowéj, na co otrzymał odpowiedź, że krok ten jest tylko skutkiem przezorności. Posłowie rzecz tę natychmiast donieśli swoim dworom.

— Armija Alpejska liczy 50,000 ludzi, lecz w przeciągu tygodnia może być podwojona.

— Z Tulonu wysłano dwa okręty na wzmocnienie floty morza Śródziemnego, stojącéj w Neapolu.

— Bonapartyści ciągle jeszcze wichrzą. Onegdaj, zebrali się tłumnie przed Ratuszem i dopuszczali się gwałtów na republikanach, pokąd przez straż miejską rozpędzeni nie zostali. Wczoraj dopuścili się znowu zamieszek.

— Dzisiaj znowu odbywało się przesłuchanie Ludwika Blanc, z powodu zamachu w dniu 15 maja.

— Na wczorajszym przeglądzie gwardyi republikańskiéj P. Arago miał do niéj przemowę, w któréj oświadczył, że rząd zupełnie na niéj polega. Gwardya ta liczy 2,000 ludzi.

— Wczoraj odbył się pojedynek między Napoleonem Bertrand, synem Jenerała, a P. Goudchaux synem, Kapitanem gwardyi narodowéj, z powodu obraźliwych wyrazów względem Ludwika Bonapartego. Ostatni otrzymał w twarz cięcie pałaszem.

Dnia 23 czerwca.

Od kilku dni Kommissya Wykonawcza, naglona przez Zgromadzenie Narodowe, postanowiła przedsięwziąć środki, w celu rozwiązania warstatów narodowych. Ze spisu odbytego po domach okazało się, że w Paryżu znajduje się 12,000 robotników, przybyłych z prowincyj, niemających żadnego zatrudnienia. Robotnicy ci mieli być wysłani; tymczasem ich towarzysze powiedzieli im, że za powrótem do miejsc rodzinnych, czeka ich chłosta od ziomków; wysłali zatém z grona swego deputacyą do Kommissyi Wykonawczéj, prosząc o zatrudnienie i opiekę. P. Marie przyjął deputacyą, lecz widząc na jéj czele robotnika, który się odznaczył w zamieszkach w dniu 15-m maja, nie chciał z nim mówić i rzekł do jego

смятеній 15 Мая, не хотѣлъ говорить съ нимъ и сказалъ къ его товарищамъ, что они не невольники этого человѣка и могутъ безъ него объяснить свою просьбу. За симъ Г. Мара терпѣливо выслушавъ ихъ, обнадежилъ, что правителъство печется объ ихъ участи. Между тѣмъ разнеслась между рабочими молва, будто правительство признаетъ ихъ невольниками и отказываетъ имъ въ правосудіи, почему въ разныхъ частяхъ города собрались толпы, кои произносили восклицанія: „да здравствуетъ Императоръ! долой исполнительную коммиссію.“ Войска и національная гвардія старались возстановить спокойствіе, которое, при отходѣ почты, еще не было возстановлено.

(См. Новѣйшія Извѣстія.)

Англія.

Лондонъ, 16 *Іюня*.

Вчера было первое засѣданіе парламента послѣ праздника Сошествія св. Духа. Въ нижней палатѣ, Г. Банксъ спросилъ министровъ о причинѣ отъѣзда испанскаго посланника г-на Истурица. Лордъ Джонъ Россель отвѣчалъ на это, что означенный посланникъ не отозванъ своимъ правительствомъ, но выѣхалъ въ слѣдствіе возникшей у него съ кабинетомъ дипломатической переписки, которая будетъ представлена палатѣ на другой день. Въ *Times* сообщаютъ, что отъѣздъ этотъ есть возмездіе за удаленіе изъ Испаніи Г. Бульвера.

— Слухи о возстаніи въ Лагорѣ подтверждаются. Губернаторъ Мултанской провинціи, принадлежащей къ этому государству, постановилъ свергнутъ владычество Англичанъ, и объявить себя независимымъ. Мульрадшъ имѣетъ 10,000 войска и много артиллеріи, а инсургенты избрали самое невыгодное для военныхъ дѣйствій время года, потому что тамъ теперь несносные жары. Англійское начальство отправило войска, чтобы усмирить мятежъ.

— Изъ Пернамбуко сообщаютъ, что въ окрестностяхъ онаго рабочіе на обширныхъ сахарныхъ плантаціяхъ возмутились, и посланныя противъ нихъ войска Бразильскаго императора дважды ими разбиты.

19 *Іюня*.

Третьяго дня была въ Букингамскомъ дворцѣ торжественная аудіенція, на коей Королева приняла адресы духовенства и университетовъ Оксфордскаго и Кембриджскаго, поднесенныя ей Кеттенбурійскимъ архіепископомъ и герцогомъ Веллингтономъ какъ канцлеромъ Кембриджскаго университета, въ сопровожденіи многочисленнаго духовенства и университетскихъ депутатовъ.

— Лордъ-Меръ давалъ третьяго дня въ Менсіонгоузѣ обычный обѣдъ для министровъ, на которомъ находилось 170 особъ. Послѣ тостовъ, провозглашенныхъ лордомъ за здоровье Королевы, Королевской фамиліи, за успѣхи войскъ, флота, а равно за здоровье присутствовавшихъ иностранныхъ посланниковъ, лордъ Джонъ Россель, благодаря его, объявилъ, что надѣется, что миръ будетъ сохраненъ, потому что министры не только этого желаютъ, но и всѣми силами стараются сохранить благодѣянія мира для всѣхъ націй. Лордъ Пальмерстонъ повторилъ тоже увѣреніе, присовокупляя, что хотя миръ и нарушенъ въ нѣсколькихъ мѣстахъ на твердой землѣ, но это не продолжится, потому что Англія усильно старается возстановить оный.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 18 *Іюня*.

Союзное собраніе (правительственный сеймъ) опредѣлило третьяго дня протестацію противъ блокады Тріэста италійскимъ флотомъ.

— 14 числа с. м, при преніяхъ германскаго національнаго собранія по проекту коммиссіи относительно назначенія 6 милліоновъ таллеровъ для образованія германскаго военнаго флота, обнаружился снова не ожиданно на оппозиціонной сторонѣ, то есть, крайней лѣвой, непреодолимый духъ недовѣрчивости. Не хотѣли даже и слышать о назначеніи суммы на флотъ до тѣхъ поръ, пока не будетъ состановлена временная центральная власть, которая приняла бы на себя отвѣтственность передъ національнымъ собраніемъ въ употребленіи суммъ, долженствующихъ быть отпу-

kolegów, że nie są niewolnikami tego człowieka, zatém sami żądanie swe przełożyć mogą; przytém wysłuchał ciérpliwie ich zażalenia, i zapewnił ich, że rząd zajmuje się czynnie ich losem. Tymczasem rozeszła się wieść między robotnikami, że rząd uznaje ich za niewolników i wszelkiéj sprawiedliwości im odmawia; w skutek czego zebrały się tłumy w różnych częściach miasta i zabrzmiały okrzyki: „Niech żyje Cesarz! Precz z Kommissyą Wykonawczą“. Wojsko i gwardya narodowa przywracały spokojność, która przed odejściem poczty jeszcze nie nastąpiła. (Ob. *Najn. Wiad.*)

Anglia

Londyn, 16 *czerwca*.

Wczoraj odbywało się piérwsze posiedzenie Parlamentu po świętach Zesłania św. Ducha. P Bankes, w Izbie Niższéj, pytał Ministrów o powód wyjazdu Posła Hiszpańskiego P. Isturiz; odrzekł mu Lord John Russell, że Poseł pomieniony nie jest przez rząd swój odwołany, ale wyjechał w skutku zaszłéj między nim a gabinetem Angielskim korrespondencyi dyplomatycznéj, która nazajutrz Izbie złożoną będzie. *Times* mniema, że jego odjazd jest odwetem za wydalenie P. Bulwera z Hiszpanii.

— Potwierdza się udzielona pogłoska o powstaniu w Lahorze; Gubernator bowiem prowincyi Multan, należącéj do tego państwa, postanowił zrzucić panowanie Anglików i ogłosić się niepodległym. Mulradsz ma 10,000 wojska i silną artylleryą, a wybrał porę roku nader niedogodną do prowadzenia wojny, bo największe upały. Władze angielskie wysłały wojska dla poskromienia buntownika.

— Z Pernambuco dowiadujemy się, że w okolicy robotnicy na obszernych plantacyach cukru zbuntowali się i wysłane przeciw nim wojska Cesarza Brezylijskiego dwa razy na głowę pobili.

Dnia 19 *czerwca*.

Zawczoraj, udzieliła Królowa, w pałacu Buckingham, wielkie posłuchanie, w celu przyjęcia adressu od duchowieństwa, tudzież od Uniwersytetów: Oxfordskiego i Kembrydzkiego, które jéj złożyli Arcybiskup z Kanterbury i Xiąże Wellington, jako Kanclerz Uniwersytetu w Cambridge, w towarzystwie licznego duchowieństwa i deputowanych od Uniwersytetów.

— Lord-Mer dawał onegdaj w Mansionhouse zwykły obiad dla Ministrów, na którym znajdowało się 170 osób. Po toastach wniesionych przez Lorda-Mera, za zdrowie Królowéj, rodziny Królewskiéj, za pomyślność wojska, floty, jako też za zdrowie obecnych Posłów zagranicznych i Ministrów, Lord John Russel dziękując mu oświadczył, że spodziewa się, iż pokój będzie zachowany, gdyż nie tylko jest życzeniem, ale i największém usiłowaniem Ministrów, aby dobrodziejstwa pokoju były dla wszystkich narodów utrzymane. Lord Palmerston powtórzył toż samo zapewnienie; dodał przytém, że lubo pokój przerwany jest w kilku miejscach na stałym lądzie, lecz to jest tylko chwilowo, i Anglia pracuje usilnie nad jego przywróceniem.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 18 *czerwca*.

Sejm Związkowy (Bundestag), uchwalił onegda protestacyą przeciwko blokadzie Tryestu przez flotę Włoską.

— Dnia 14 b. m. przy rozprawach Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego nad wnioskiem Kommissyi względem wyznaczenia 6 milionów tal. na utworzenie niemieckiéj marynarki wojennéj, rozwinął się znowu niespodzianie na stronie oppozycyjnéj, to jest skrajnéj lewéj, niepohamowany duch nieufności. Nie chciano ani słyszeć o udzieleniu funduszu na marynarkę, dopóki nie będzie ustanowiona tymczasowa władza centralna, któraby przyjęła na siebie odpowiedzialność przed Zgromadzeniem Narodowem za użycie summ udzielić się mających. Wniosek ten, sam przez się rozsądny i nie-wzniecający żadnéj

щенными. Предложеніе сіе, само по себѣ благоразумное и невнушающее никакого опасенія, встрѣтило однако противъ себя столь сильныя радикальныя мнѣнія, что едва не было отвергнуто, въ заключеніе однако же было принято значительнымъ большинствомъ голосовъ.

— Говорятъ, что сюда прибылъ изъ Ломбардіи Агентъ Г. Морелли, для исхо атайствованія отъ сейма посредничества между Австріею и Италіею. Рѣка Адиджъ была бы границею Австрійской имперіи, Ломбардія же, послѣ признанія ея независимости, приняла бы часть государственнаго долга. Въ поданной въ этомъ отношеніи деклараціи сказано: „если эти условія будутъ отвергнуты, Италіанцы или побѣдятъ или будутъ побѣждены. Въ первомъ случаѣ всякія переговоры сдѣлаются уже невозможными, въ послѣднемъ побѣжденные Италіанцы обратятся къ Франціи.“

20 Іюня.

На сегодняшнемъ засѣданіи германскаго національнаго собранія опредѣлено почти единодушно, что каждое покушеніе на Тріэстъ должно быть почитаемо покушеніемъ на Германію (громогласныя рукоплесканія). Собраніе занимается нынѣ преніями по проекту образованія центральной власти.

Швеція.

Мальмо, 8 Іюня.

Вчера прибылъ сюда Король Датскій, съ наслѣднымъ принцемъ Фердинандомъ и герцогомъ Христіаномъ Глюксбургскимъ, также министромъ иностранныхъ дѣлъ, графомъ Кнутомъ. Сверхъ того, пріѣхали сюда нашъ министръ иностранныхъ дѣлъ, баронъ Штирнельдъ и нѣсколько высшихъ чиновниковъ. Шведская армія, чрезъ нѣсколько дней соберется въ Сканіи; однако есть надежда, что Шлезвигское дѣло будетъ улажено миролюбивымъ образомъ.

Италія.

Римъ, 5 Іюня.

Послѣ обнародованія вчера сенатомъ, что сегодняшній день будетъ составлять эпоху въ бытописаніи вѣчнаго города, по случаю открытія законодательной палаты, сегодня началось это политическое торжество съ большимъ великолѣпіемъ. Кардиналъ Альтіери, въ качествѣ апостольскаго делегата, въ 12 часовъ, при громѣ пушечныхъ выстрѣловъ изъ крѣпости Ангела и въ сопровожденіи вооруженной національной гвардіи, выѣхалъ изъ дворца Пія IX, и отправился по великолѣпно украшеннымъ улицамъ, въ канцелярію, гдѣ ожидали его депутаты. Послѣ открытія сейма длинною рѣчью, возвратился онъ въ папскій дворецъ; совѣщанія начнутся завтра.

— Знаменитый писатель Джіоберти прибылъ 24-го Мая въ Римъ и принятъ былъ съ радушіемъ и общими восклицаніями въ англійской гостинницѣ, гдѣ онъ пріостановился. Начальникъ гражданской гвардіи поставилъ у него почетный караулъ. Въ полдень отправился онъ къ Его Святѣйшеству, въ сопровожденіи сардинскаго министра. Полагаютъ, что цѣль его прибытія состоитъ въ противодѣйствіи г-ну Мацципи, который пріѣдетъ сюда чрезъ нѣсколько дней. Всѣ дѣйствія Г. Джіоберти направлены противъ учрежденія республики и къ пріобрѣтенію, приверженцевъ для Короля Алберта.

Миланъ, 9 Іюня.

Президентъ временнаго правленія Касати отправился съ двумя членами того же правленія, Туррони и Беретта, къ Королю Карлу Алберту, находящемуся въ Гардѣ, чтобы поднесть актъ присоединенія Ломбардіи къ Сардиніи. Король Кардъ Албертъ назначилъ главнокомандующимъ своею арміею генерала Бава, которому приписываютъ успѣхи сардинскихъ войскъ.

— Въ Миланской газетѣ отъ 10 Іюня напечатано постановленіе временнаго Ломбардскаго правительства, по силѣ коего, и по объявленіи четырехъ провинцій, большинствомъ голосовъ 561,002 противъ 681 въ пользу непосредственнаго присоединенія къ Сардиніи, будетъ созвано общее законодательное собраніе, для совѣщанія на основаніяхъ новой конституціонной Монархіи съ савойскою династіею.

obawy, wyszedł atoli na jaw śród takiego nawału radykalnych żywiołów, że przez to samo o mało co nie został odrzucony; w końcu atoli przyjęto go znaczną większością.

— Głoszą, że przybył tu z Lombardyi ajent Morelli, w celu wyjednania od Sejmu pośrednictwa między Austryą i Włochami. Rzeka Adiga byłaby odtąd granicą Cesarstwa Austryackiego; Lombardya zaś, po uznaniu jéj niepodległości, przyjęłaby część długu krajowego. W deklaracyi podanéj w tym względzie powiedziano: „jeżeli te warunki zostaną odrzucone, Włosi albo zwycięża, albo będą zwyciężeni. W piérwszym przypadku wszelki układ stanie się niepodobnym, w ostatnim zaś, Włochy zwyciężone rzucą się w objęcia Francyi.“

Dnia 20 czerwca.

Na dzisiejszém posiedzeniu Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego, uchwalono prawie jednozgodnie: że każde targnięcie się na Tryest uważane być ma za targnięcie się na Niemcy. (Huczne oklaski). Zgromadzenie zajmuje się obecnie rozprawami nad projektem utworzenia władzy centralnéj.

Szwecya i Norwegia.

Malmö, 8 czerwca.

Wczoraj przybył tu Król Duński, z Xięciem Następcą Ferdynandem, Xięciem Krystyanem Glücksburgskim i swoim Ministrem spraw zagranicznych, Hr. Knuth. Przybył także i nasz Minister spraw zagranicznych, Baron Stierneld, z kilku wyższymi urzędnikami. Nasza armia zgromadzi się zupełnie za kilka dni w Skanii, jednakże spodziewamy się, że sprawa Szlezwicka, drogą pojednawczą załatwioną będzie.

Włochy.

Rzym, 5 czerwca.

Po ogłoszeniu wczoraj przez Senat, że dzień dzisiejszy stanowić będzie epokę w dziejach wiecznego grodu przez otworzenie Izby Prawodawczéj, rozpoczęła się dziś ta polityczna uroczystość z wielką okazałością. Kardynał Altieri, jako Delegat Apostolski, wyjechał o godz. 12-éj śród gromu dział twierdzy Anioła i przy eskorcie uzbrojonéj gwardyi narodowéj, z mieszkania Piusa IX, świetnie przyozdobionemi ulicami do pałacu zwanego Kancellaryą, gdzie oczekiwali nań Deputowani. Po otworzeniu Sejmu długą mową, powrócił do pałacu Papiezkiego. Właściwe obrady rozpoczną się jutro.

— Znakomity autor, Gioberti, przybył 24 maja do Rzymu, i był przyjęty z radośnemi okrzykami, w hotelu angielskim, gdzie wysiadł. Dowódzca gwardyi obywatelskiéj postawił mu straż honorową. O południu udał się do Ojca św. w towarzystwie Ministra Sardyńskiego. Sądzą, że celem jego przybycia jest uprzedzenie Mazziniego, który też jest tu spodziewany za dni kilka. Wszystkie usiłowania P. Gioberti skierowane są przeciw ustanowieniu Rzeczypospolitéj i ku zjednaniu co najwięcéj stronników dla Króla Karola-Alberta.

Medyolan, 15 czerwca.

Dotychczasowy Prezes Rządu tymczasowego, Casati, udał się z dwóma członkami tegoż Rządu, Turroni i Berretta, do Króla Sardyńskiego, stojącego w Garda, w celu złożenia mu aktu połączenia się Lombardyi z Sardynią. Król Karol Albert mianował naczelnym wodzem swojéj armii Jenerała Bava, któremu przypisują dotychczasowe powodzenie wojska Sardyńskiego.

— Gazeta Medyolańska z d. 10 czerwca podaje do wiadomości publicznéj postanowienie tymczasowego Rządu Lombardyi, według którego, po oświadczeniu się cztérech prowincyj, większością głosów 561,002 przeciw 681, za bezpośredniem przyłączeniem się do Sardynii, zwołane być ma wspólne ustawodawcze zgromadzenie, dla naradzenia się nad zasadami i formą nowéj konstytucyjnéj Monarchii pod dynastyą Sabaudzką.

— Съ театра войны сообщаютъ, что часть піемонтской арміи, въ слѣдствіе движенія Австрійцевъ къ Виченцѣ, потянулась къ Риволи, и оттуда 11 го Іюня перешла Адижъ выше Вероны, чрезъ Инканале и Дольч. Одинъ отрядъ ея 11 числа пошелъ вверхъ по правому берегу Адижа изъ Санъ Марино въ Каприно, и занялъ Корону дель-Монте, близъ Тирольской границы. Достовѣрно, что самъ Карлъ-Албертъ, съ частію Піемонтскаго войска, перешелъ или готовился перейти, 11 и 12, на лѣвый берегъ Адижа, ниже Вероны, при Зевіо или Ронко.

— Ломбардская армія состоитъ нынѣ изъ 9,545 чел. съ 40 орудіями въ Миланѣ, и 9,024 чел. съ 10 орудіями въ полѣ.; артиллерія состоитъ изъ 900 чел. Конница будетъ вскорѣ усилена отъ 1,000 до 2,000 человѣкъ.

Флоренція, 1 Іюня.

Правительство назначило на дняхъ 45 перовъ, принадлежащихъ къ разнымъ политическимъ партіямъ: въ числѣ ихъ находится: здѣшній архіепископъ Минуччи; третьяго дня изданъ здѣсь, наконецъ, давноожиданный законъ о книгопечатаніи, почти во всемъ сходный съ Піемонтскимъ.

Венеція, 20 Іюня.

Здѣшнее правительство проситъ помощи французскаго правительства въ войнѣ съ Австріею.

— Ежеминутно прибываютъ сюда новыя войска, укрѣпленія вездѣ хорошо вооружены.

— Венеція можетъ еще держаться въ продолженіе нѣсколькихъ мѣсяцевъ, если внутренніе раздоры не ускорятъ капитуляціи. Въ 1814 году она была блокируема съ Сентября по Апрѣль, Англичанами со стороны моря и Австрійцами съ твердой земли.

— Изъ Тревизо отъ 20 числа сообщаютъ: Фельдмальшалъ Вельденъ предоставилъ венеціанской депутаціи трехъ-дневный срокъ для капитуляціи, ибо въ противномъ случаѣ, всѣ дворянскія имѣнія въ венеціанской провинціи, для возвращанія военныхъ издержекъ, конфискованы будутъ въ казну.

Неаполь, 1 Іюня.

Нынѣ общее вниманіе обращено на провинціи. Многіе депутаты отправились въ свои избирательные округи. Въ Аріано подавлено было покушеніе образовать временное правительство, въ слѣдствіе чего національная гвардія была распущена; въ Фоггіо такое же покушеніе подавлено было національною гвардіею; въ Трани и Абруццо были смятенія въ роялистскомъ духѣ; въ окрестностяхъ Неаполя прекратились безпокойства.

— Въ Чивитавеккіо прибыло, 19 Мая, 5 кораблей изъ эскадры французскаго адмирала Бодена, на которыхъ находится 3,000 бѣжавшихъ Неапол., въ томъ числѣ 70 депутатовъ.

— Изъ Болоньи прибылъ во Флоренцію, 26 Мая, неаполитанскій генералъ Стателла, который неаполитанскія войска, отправленныя подъ командою генерала Пепе на помощь Ломбардцамъ, хотѣлъ непремѣнно отвести обратно въ Неаполь, въ слѣдствіе полученнаго имъ оттуда предписанія.

Египетъ.

Каиръ, 20 Мая.

Ибрагимъ-Паша, который со времени болѣзни Мегмеда-Али, есть дѣйствительный владѣтель Египта, значительно усиливаетъ свою армію, и хотя она, по силѣ трактата, должна состоять всего изъ 18,000 чел., нынѣ однако она будетъ усилена до 50,000 чел. Наборъ Феллаховъ сопровождается разныя жестокости, въ слѣдствіе которыхъ многіе спаслись бѣгствомъ въ Сирію. На счетъ цѣли сего вооруженія господствуютъ разныя догадки: одни утверждаютъ, что Ибрагимъ опасается вторженія изъ Адена Англичанъ; другіе, что Ибрагимъ, пользуясь настоящимъ положеніемъ Европы, хочетъ свергнуть съ себя обязанность платить портѣ харачь и провозгласить себя независимымъ.

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Парижъ, 23 Іюня.

Въ Парижѣ вспыхнули важныя смятенія. Поводомъ къ нимъ было послѣднее постановленіе національнаго собранія. Отзывомъ ихъ была соціальная республика, кое-гдѣ Лудовикъ Бонапарте, повсюду нис-

— Z widowni wojny donoszą, że część armii Piemontskiéj, po zajęciu Rivoli, wyszła ztamtąd 11-go czerwca i przeszła rzekę Adygę, wyżéj Werony, pod Incanale i Dolce. Jeden jéj oddział, 11-go czerwca, poszedł w górę prawym brzegiem Adygi, z San-Marino do Caprino, i zajął Corenna del-Monte, nie daleko granicy Tyrolskiéj. To jest pewna, że Karol Albert, z częścią wojska Piemontskiego, przeszedł lub gotował się do przejścia 11-go i 12-go czerwca na lewy brzeg Adygi, niżéj Werony, pod Zewio lub Ronco.

— Armia Lombardzka liczy obecnie 9,545 ludzi z 40 działami w Medyolanie, i 9,024 ludzi z 10 działami w polu; artylerya liczy 900 ludzi. Jazda powiększoną będzie wkrótce z 1,000 do 2,000 ludzi.

Florencya, 1 czerwca.

Rząd mianował w tych dniach 45 Parów, należących do różnych politycznych stronnictw: w liczbie ich jest tutejszy Arcybiskup *Minucci*. Onegdaj także ogłoszono nakoniec dawno oczekiwane prawo o druku, zgodne we wszystkiém z prawem Piemontskiém.

Wenecya, 20 czerwca.

Rząd tutejszy udał się do Rządu Rzeczypospolitê Francuzkiéj, prosząc o pomoc w wojnie z Austryą.

— Co chwila przybywają tu nowe wojska; fortyfikacye są w około dobrze uzbrojone.

— Wenecya trzymać się jeszcze może przez kilka miesięcy, jeżeli wewnętrzne rozterki nie sprowadzą kapitulacyi. W r. 1814 blokowaną była od Października do Kwietnia, przez Anglików od strony morza, a przez Austryaków od lądu.

— Z Treviso donoszą pod d. 20-m: Feldmarszałek Welden pozostawił deputacyi Weneckiéj trzy-dniowy termin do kapitulacyi; w przeciwnym bowiem razie, wszystkie dobra szlachty w prowincyi Weneckiéj, na pokrycie kosztów wojennych zostaną na rzecz skarbu zabrane.

Neapol, 1 czerwca.

Powszechna uwaga zwrócona jest teraz na prowincye. Wielu deputowanych rozjechało się do swych okręgów wyborczych. W Ariano przytłumione zostało usiłowanie utworzenia Rządu Tymczasowego, w skutku czego gwardya narod. została rozwiązaną. W Foggia takież usiłowanie zniweczyła sama gwardya narodowa; w Trani i Abruzzach były rozruchy w duchu rojalistowskim; w okolicy Neapolu ustały niespokojności.

— Do Civitavecchia przybyło d. 19 maja 5 okrętów z eskadry Admirała francuzkiego Baudin, mających na pokładzie 3000 uciekających Neapolitańczyków, pomiędzy niemi 7 deputowanych.

— Z Bolonii przybył do Florencyi d. 26 maja Jenerał Neapolitański Statella, który wojsko Neapolitańskie, wysłane pod dowództwem Jenerała Pepe na pomoc Lombardczykom, chciał koniecznie odprowadzić na powrót do Neapolu, w skutek rozkazu ztamtąd otrzymanego.

Egipt.

Kair, 20 maja.

Ibrahim-Basza, który od czasu słabości Mehmeda-Alego, prawdziwym jest władzcą Egiptu, powiększa znacznie armię swoję, i lubo ta według traktatów liczyć powinna tylko 18,000 ludzi, obecnie jednak powiększy się wkrótce do 50,000. Poborowi Fellahów towarzyszą okrucieństwa, w skutku których wielu schroniło się do Syryi. O celu tych uzbrojeń różne są domysły: jedni twierdzą, że Ibrahim obawia się wkroczenia Anglików z Adenu; inni, że korzystając z obecnego stanu Europy, chce zrzucić z siebie obowiązek płacenia Porcie haraczu i ogłosić się niezawisłym.

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI.

Paryż, 23 czerwca.

Krwawe i ważne rozruchy wybuchły w Paryżu. Pozorem ich były ostatnie postanowienia Zgromadzenia Narodowego; hasłem socyalna Rzeczpospolita, gdzieindziéj Ludwik Bonaparte, wszędzie zwalenie istniejącego

провержение существующаго правительства. Власть обнаружила сильную энергію; сосредоточила чрезвычайныя силы какъ національной гвардіи такъ и линейныхъ войскъ. Команда на ними ввѣрена была военному министру, генералу Кавеньяку. 23 числа, въ 11 часовъ по утру, начались ружейные выстрѣлы, и вмѣстѣ съ симъ кровопролитная битва; войска и національная гвардія по всюду одерживали верхъ, но мятежники безпрерывно возвращались. Національное собраніе объявило себя постояннымъ.

24 числа. Борьба продолжается отъ утра; употреблена была артиллерія противъ мятежниковъ, сила которыхъ все болѣе и болѣе увеличивалась. Національное собраніе обнародовало постановленіе, объявляющее Парижъ въ осадномъ положеніи и ввѣряющее исполнительную власть генералу Кавеньяку. Исполнительная коммиссія и все министерство подало въ отставку. Въ нѣкоторыхъ мѣстахъ подвижная гвардія присоединилась къ мятежникамъ, но не въ значительномъ числѣ. Битва продолжалась весь день, не смотря на употребленіе всѣхъ мѣръ и отличной распорядительности генерала Кавеньяка. Генералы: Ламорисіеръ, Бедо, Корте и Лафонтенъ, ранены, а генералъ Демемъ убитъ.

25 числа. Лѣвый берегъ Сены совершенно спокоенъ, на правомъ продолжается битва около Ратуши и на предмѣстіяхъ Тампльскомъ и св. Антонія. Національныя гвардіи изъ Руана и другихъ мѣстъ прибываютъ на помощь правительству. Меръ Парижа, президентъ національнаго собранія и генералъ Кавеньякъ издаютъ успокоительныя прокламаціи. Президентъ собранія сообщаетъ, что никогда еще столько крови не проливалось на улицахъ Парижа. Собраніе опредѣлило, что всякій пойманный съ оружіемъ въ рукахъ приговаривается къ изгнанію. Генералъ Негріе убитъ на баррикадѣ.

26 числа, въ 1 по полчасъ. Президентъ національнаго собранія сообщаетъ, что волненіе подавлено, возмутители въ предмѣстіи св. Антонія сдались. Собранію представили проекты законовъ: 1) Закрытіе всѣхъ клубовъ, признанныхъ опасными; 2) ограниченіе свободы тисненія. 3) назначеніе коммиссіи изъ 15 представителей, которая вмѣстѣ съ судебною властію изслѣдуетъ причину мятежа, состоящаго, по видимому, въ связи съ возмущеніемъ 15 Мая. На предмѣстіи св Антонія, парижскій архіепископъ, въ минуту принятаго имъ посредничества, опасно былъ раненъ; такая же участь постигла нѣкоторыхъ членовъ національнаго собранія.

Г-на Эмиля Жирардена арестовали.

Числа убитыхъ и раненыхъ съ достовѣрностію опредѣлить не возможно; въ однихъ газетахъ полагаютъ ихъ до 2,000 чел., въ другихъ же отъ 10—11,000 чел.

Въ 2 часа по полудни отправлена была телеграфическая депеша о сдачѣ всѣхъ пунктовъ еще защищаемыхъ.

27 числа. (Телеграфическая депеша.) Законная власть по всюду въ Парижѣ возстановлена.

dziś rządu. Władza rozwinęła wielką energię: skoncentrowała niezmiernie siły w gwardyi narodowéj i wojsku liniowém. Dowództwo nad niemi oddano Ministrowi wojny, Jenerałowi Cavaignac. W dniu 23 o godz. 11 z rana rozpoczął się ogień karabinowy a z nim krwawa i zacięta bitwa; wojsko i gwardya narodowa brały wszędzie górę, ale powstańcy wracali ciągle. Zgromadzenie Narodowe ogłosiło się nieustającém.

Dnia 24-go. Walczono od rana, użyto dział przeciw burzycielom, których siła wzrastała. Zgromadzenie Narodowe wydało prawo, ogłaszające Paryż w stanie oblężenia i oddające wszelką władzę wykonawczą w ręce Jenerała Cavaignac. Kommissya Wykonawcza i całe Ministerstwo podały się do dymissyi. W niektórych miejscach gwardya ruchoma połączyła się z powstańcami, ale w małéj liczbie. Bitwa trwała dzień cały, pomimo użycia wszelkich środków i pełnych talentu rozporządzeń Jenerała Cavaignac. Jenerałowie: Lamoriciére, Bedeau, Corté, Lafontaine są ranieni, Jenerał Demesme zabity.

Dnia 25-go. Lewy brzeg Sekwany jest już zupełnie spokojny, ale na prawym krwawy bój wre około Ratusza i na przedmieściach Temple i St. Antoine. Gwardye narodowe z Rouen, i z innych miast i miejsc okolicznych przybywają na pomoc Rządowi. Mer Paryża, Prezes Zgromadzenia Narodowego i Jenerał Cavaignac wydają uspokajające odezwy. Prezes Zgromadzenia donosi, że nigdy jeszcze tyle krwi nie zbroczyło ulic Paryża. Zgromadzenie stanowi, że każdy schwytany z bronią w ręku ulega karze deportacyi. Jenerał Negrier został zabity na barykadzie.

Dnia 26 o godz. 1 z południa. Prezes Zgromadzenia Narodowego donosi, że zaburzenie zostało przytłumionem, burzyciele na przedmieściu St. Antoniego zdali się na łaskę. Zgromadzeniu przedstawiono następujące projekta do prawa: 1) Zamknięcia wszystkich klubów, uznanych za niebezpieczne. 2) Ograniczenia wolności prassy. 3) Mianowania Kommissyi z 15 Reprezentantów, która łącznie z władzą sądową ma zbadać przyczyny zaburzenia, zostającego, jak się zdaje, w związku z zaburzeniem 15 maja. Na przedmieściu St. Antoniego, Arcy-Biskup Paryża, przemawiając jako pośrednik do ludu, został niebezpiecznie ranionym i podobnyż los spotkał kilku członków Zgromadzenia.

Pan Emil de Girardin jest aresztowany.

Liczby zabitych i ranionych z pewnością oznaczyć nie można, jedne dzienniki podają 2,000, drugie 10—11,000 ludzi.

O god. 2 po południu wyprawioną została depesza telegraficzna o poddaniu się wszystkich punktów jeszcze bronionych.

Dnia 27-go. (Depesza telegr.) Władza prawa wszędzie w Paryżu przywróconą została.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 28-го Іюня 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.